

til København for en hel Dag, kan De ogsaa faa et solidt Maaltid Mad, godt tilberedt og hyggeligt anrettet og tilmed billigt, — Drikkepenge kendes ikke. Thi vi maa have en *Restaurant* i Kvindernes Bygning, — ganske vist ikke fortrinsvis indrettet med de tilfældige Gæster for Øje, men indrettet med Tanken paa de mange Kvinder, der ere beskæftigede i Forretninger, som næppe kunne naa hjem for at spise, og som derfor ikke faa varm Mad, før de maaske sent om Aftenen komme hjem efter endt Dagværk.

Og have de saa endda et Hiem at ty til. Ofte have de kun et lille Kammer, som de selv maa holde i Orden, og som er koldt og mørkt og tomt og uhyggeligt, naar de træde derind! Kan det undre os, om de flygte derfra hurtigst muligt? Tør vi, der alle vore Dage have haft et godt Hjem, et kærligt Hjem, tør vi bryde Staven over vore unge Søstre, hvis de under disse Forhold bukke under for de mange Fristelser i den store By?

Jeg beder Dem alle tænke paa, om det ikke var værd at rejse Kvindernes Bygning blot for at skaffe alle disse unge Kvinder Hjemmets Hygge? Der tales om, at Kvindernes Bygning bygges væsentligt for København. Sender man da ikke sine Døtre ind til København fra Provinsbyerne, fra Landet? Tænk paa dem, de unge Piger, og lad os faa Kvindernes Bygning snart, strax! Hellere begynde i Aar end næste Aar!

Vi ville ikke alene sørge for en *god, billig og hyggelig Restaurant* til dem; vi ville sørge for *Hjem* til dem, store *Fælleshjem*, hvor hver har sit lille Værelse, og hvor der findes Forsamlingsværelser, hvor de mødes med hinanden og deres paarørende. Her kunne de underholde sig med hinanden, spille og synge! Vi ønske at skaffe dem al den Lykke og Hygge, alt det Værn, et Hjem kan give. Blive de syge, maa vi maaske bringe dem til Hospitalet, især hvis det er en smitsom Sygdom, men skulle de ligge et Par Dage for at hvile ud eller faa Bugt med en Forkølelse, — ja saa kunde der være en *lille Sygestue* med et Par Senge, hvor de kunne blive godt plejede, og hvor to eller tre kunne underholde hinanden og opmuntre hinanden.

Vi have altsaa vor *Restaurant*, hvor Kvinder kunne faa Forplejning efter enhvers Smag og Købeevne. Men nu de, der vel have Smag for et Maaltid Mad, men ingen Købeevne, hvad de? Ja, der findes jo Gud ske Lov Foreninger, der tage sig af dem, Foreninger som *Mødres og Børns Bespisning*, *Friskolebørns Bespisning*, *De gamles Spisehus*, *Smaa børns Vel*